

Розвиток торгівлі в народному господарстві України

Анастасія Щербицька

*здобувачка 2 курсу, групи ПТ-22к,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: ShcherbytskaAO@krok.edu.ua*

Ганна Пазєєва

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри управлінських технологій,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: PazeevaA@krok.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-6557-6890*

Актуальність дослідження. Торгівля є однією з найважливіших галузей народного господарства. Вона забезпечує перерозподіл товарів і послуг між виробниками та споживачами, сприяє розвитку виробництва, росту добробуту населення та зміцненню економічних зв'язків між країнами.

Об'єктом дослідження є торгівля в Україні.

Предметом дослідження є сутність і роль торгівлі в національному господарстві України.

Мета дослідження полягає у визначенні сутності та ролі торгівлі в національному господарстві України.

Завдання дослідження

- Розглянути сутність торгівлі;
- Визначити роль торгівлі в національному господарстві;
- Проаналізувати стан торгівлі в Україні;
- Обґрунтувати напрями розвитку торгівлі в Україні.

Виклад основного матеріалу. Торгівля відіграє важливу та багатогранну роль у національній економіці України. Це важливий компонент економічного розвитку, який робить значний внесок у зростання, стабільність та загальний добробут країни.

Торгівля є основою будь-якої економіки, і Україна не є винятком. Країна значною мірою покладається на внутрішню та міжнародну торгівлю для забезпечення економічного зростання та збереження своїх позицій на світовому ринку. Однією з головних причин важливості торгівлі в Україні є велика кількість природних ресурсів, таких як родючі сільськогосподарські землі, корисні копалини та енергетичні запаси. Ці ресурси не лише забезпечують міцну основу для торгівлі, але й надають Україні конкурентну перевагу на світовому ринку, дозволяючи їй експортувати товари та отримувати доходи [1, с. 81–91].

Крім того, торгівля відіграє вирішальну роль у диверсифікації української економіки та зменшенні її залежності від окремих секторів. Беручи участь у торгівлі, Україна може отримати доступ до різноманітних галузей та ринків, зменшуючи вразливість своєї економіки до коливань в одному секторі. Така диверсифікація допомагає забезпечити довгострокову економічну стабільність та стійкість [2].

Торгівля відіграє життєво важливу роль у стимулюванні економічного зростання в Україні. Беручи участь у міжнародній торгівлі, країна відкриває можливості для іноземних інвестицій, передачі технологій та розширення ринків збуту. Експорт українських товарів до інших країн не лише збільшує надходження до бюджету, але й створює можливості для працевлаштування, що призводить до загального покращення рівня життя громадян. Крім того, імпорт надає споживачам ширший асортимент товарів за конкурентними цінами, стимулюючи внутрішній попит і зміцнюючи економіку в цілому. Більше того, торгівля виступає каталізатором інновацій та підвищення продуктивності. Вихід на світові ринки спонукає український бізнес прагнути до досконалості, адаптуватися до міжнародних стандартів та вдосконалювати свої продукти і послуги. Це постійне прагнення до інновацій та конкурентоспроможності не лише приносить користь окремим компаніям, але й сприяє загальному економічному розвитку України.

За останні роки Україна також досягла значного прогресу в залученні прямих іноземних інвестицій (ПІІ) через торгівлю. ПІІ не лише приносять капітал, але й передають технології, знання та управлінський досвід. Це сприяє модернізації та оновленню українських галузей промисловості, подальшому економічному зростанню та підвищенню конкурентоспроможності [2, с. 9-15].

Хоча торгівля відкриває численні можливості для економічного зростання, вона також пов'язана з певними проблемами. Україна стикається з низкою перешкод у торговельному секторі, серед яких неадекватна інфраструктура, бюрократичні перепони та корупція. Ці виклики перешкоджають ефективності торговельних процесів та обмежують потенційні вигоди. Неефективні митні процедури та застаріла інфраструктура призводять до затримок і збільшення витрат, що ускладнює конкуренцію українського бізнесу на світовому ринку.

Однак український уряд визнав ці проблеми і активно працює над реформами, спрямованими на покращення торговельного середовища. Це включає імплементацію торговельних угод, модернізацію митних процедур та інвестиції в розвиток інфраструктури. Вирішуючи ці проблеми, Україна прагне створити більш сприятливе та сприятливе торговельне середовище, яке сприятиме підвищенню конкурентоспроможності, ефективності та прозорості [5, с. 3-8].

Крім того, Україна активно прагне диверсифікувати своїх торговельних партнерів та розширити експортні ринки. Зменшуючи свою залежність від кількох ключових торговельних партнерів, Україна може зменшити ризики та скористатися новими можливостями. Це включає вивчення ринків, що розвиваються, сприяння укладанню регіональних торговельних угод та зміцнення зв'язків з усталеними торговельними партнерами.

Цифрова революція, що триває, також відкриває нові можливості для торгівлі в Україні. З розвитком електронної комерції та цифрових технологій бізнесу тепер легше вийти на глобальну клієнтську базу. Це відкриває нові ринки та шляхи для зростання, особливо для малих та середніх підприємств (МСП) в

Україні [4, с. 71–77].

Отже, торгівля відіграє фундаментальну та багатогранну роль у національній економіці України. Вона слугує каталізатором економічного зростання, сприяючи стабільності, розвитку та глобальній інтеграції країни. Завдяки торгівлі Україна може скористатися своїми багатими ресурсами, прискорити економічне зростання, створити можливості для працевлаштування та підвищити рівень життя своїх громадян. Незважаючи на виклики, з якими стикається український уряд, його відданість торговельним реформам і прагнення до створення сприятливого торговельного середовища демонструє проактивний підхід до зміцнення позицій країни на світовому ринку.

Ключові слова: світова торгівля, управління, народне господарство, торгівля України.

Список використаних джерел

1. Миценко І. М., Сухомлин М. О., Юрченко О. В. Зовнішньоторговельні відносини України з країнами ЄС: стан, тенденції та пріоритети розвитку. *Економічний вісник Донбасу*. 2021. № 3(65). С. 81–91.
2. Романський М. М., Петренко К. В. Динаміка та розвиток зовнішньо-торгівельних відносин Україна-ЄС, в процесі євроінтеграції України. *Актуальні проблеми економіки та управління: збірник наукових праць*. 2020. № 14. URL: <http://ape.fmm.kpi.ua/article/view/205845>
3. Бестужева С. В. Розвиток системи нетарифного регулювання зовнішньої торгівлі України: теоретико-прикладний аспект. *Інфраструктура ринку. Електронний науково-практичний журнал*. 2021. № 51. С. 9–15.
4. Шевчук С. В. Нетарифне регулювання як важливий механізм забезпечення митних інтересів держави. *Економіка та держава*. 2019. № 3. С. 71–77.
5. Артюх Т. М., Григоренко І. В. Стратегія реформування системи технічного регулювання в контексті створення привабливого бізнес-середовища в Україні. *Вісник Черкаського університету. Серія: Економічні науки*. 2015. № 33. С. 3–8.